

معرفی پیراهن یوسفی: شرح و ترجمه مثنوی معنوی به زبان اردو

علیم اشرف خان*

از زمان قدیم مثنوی مولانا روم در هند جایگاه خاصی را ایفا نموده است. در مدارس، مکاتب، دانشگاه‌ها و حتی در مجالس عرفای هند مثنوی رایج بوده. افرادی که مثنوی را با علاقه و ذوق و شوق می‌خوانندند، گاهی اوقت درباره مطالب آن دچار اشکال می‌شوند. به همین دلیل شارحان و مترجمان مثنوی گاهی منظوم و گاه منتشر هم به زبان‌های مختلف ترجمه با شرح نموده‌اند. تراجم مثنوی گاهی منظوم و گاه منتشر هم هست. از همین تراجم و شروح چندین شهرت خود را در هند حفظ کرده‌اند. این نکته هم جالب توجه است که اکثر شروح یا تراجم که به زبان‌های اردو یا فارسی انجام شده است از مطبع نولکشور چاپ شده است، پس می‌توان گفت که خود منشی نولکشور هم نقش مهمی را در ترجم و شروح مثنوی معنوی و فنی و در متن فارسی داشته است. مهم‌ترین از این شروح را می‌توان به قرار زیر نامبر داشت:

۱. شرح مثنوی مولانا روم، از شاه عبداللطیف، معروف به «لطایف معنوی».
۲. شرح مثنوی مولانا روم، از ملا محمد رضا معروف به مکاشفات رضوی (هر شش دفتر).
۳. شرح مثنوی مولانا روم، از مولوی ولی محمد اکبرآبادی (هر شش دفتر)
۴. شرح مثنوی مولانا روم، از مولانا حسین بن حسن سیزوواری معروف به جواهرالاسرار (دفتر اوّل تا دفتر سوم).

* دانشیار فارسی دانشگاه دهلی، دھنی.

این‌ها همه شرح و ترجمة منظوم مثنوی معنوی هست علاوه بر این تراجم منظوم، ترجمة منتشر هم انجام شده است.

۵. شرح مثنوی مولانا روم، از مولوی عبدالمجید خان صاحب ساکن پیلی بهینی (هر شش دفتر).

بنده در این مقاله پیراهن یوسفی را معرفی می‌کنم. این ترجمة مثنوی مولانا روم در شش جلد (اندازه کوچک) و در یک جلد که اندازه‌اش بزرگ است، نوجمeh، شرح و چاپ شده است. این ترجمه به‌اهتمام آقای بی‌بی. کپور، دبیر مطبع نولکشور در سال ۱۹۴۷ میلادی (عیناً همان سال که هند تجزیه شد) چاپ گردیده است. منترجم و شارح این مثنوی مولوی محمد یوسف علی شاه چشتی نظامی ولد محمد جلال الدین خان ملقب به‌بانکی میان چشتی نظامی گلشن‌آبادی ساکن ملک مالوہ می‌باشد.

در ضمن اندازه پیراهن یوسفی باید عرض شود که پیراهن یوسفی که هر شش دفتر در یک مجلد صحافی شده است دارای 22×27 سم، دارای چهار سونو (حدوداً بک ستون ۳۵ سم) دو ستون برای متن فارسی و دو ستون برای ترجمة منظوم بهاردو مختص شده است. هر صفحه دارای سه حاشیه جداگانه یعنی صفحات شماره طاق دارای حاشیه، سمت راست، بالا و پایین و صفحات شماره جفت دارای حاشیه سمت چپ، بالا و پایین (تخمیناً ۳ سم) می‌باشد.

پیراهن یوسفی یک جلدی که این جانب مطالعه نموده، ناقص‌الاول است نیز اوین حکایت که در این کتاب ترجمه شده است: حکایت دوم از دفتر چهارم است به عنوان «مقام توحید» که صفحه شماره آن «۵» است. این حکایت که حکایت دوم از دفتر چهارم است به عنوان «حکایت آن واعظ که در آغاز تذکیر دعای ظالمان کردی آغاز می‌شود و در بیان اعتقاد یهود و نصاری پیش از بعثت در شان جناب پغمبر علیه الصلوٰۃ والسلام و نام او را حرز جان و ظهورش را خواهان بوده» تمام می‌شود. ترجمة منظوم و شرح مثنوی دفتر چهارم بر صفحه شماره ۲۰۲ به یک تتمه مترجم که نعر اردو است تکمیل می‌یابد، بیت مترجم این طور ثبت است:

اب قلم کو روک تو اے یوسفی زور پر آیا اے حسن معنوی
چوتھا دفتر کر بنام حق تمام پانچوں دفتر میں کر اب تو کلام

(ترجمہ فارسی بیت مذکور): ای یوسفی تو خامہ خود را یک کمی تعطیل کن چنان کہ حسن معنوی جلوہ گر است دفتر چهارم را بنام حق اتمام بدهید و دربارہ دفتر پنجم باید سعی کرد.

این ترجمہ یک جلدی بعد از هر دفتر یک تتمہ دارد و بعد از این دفتر دیگر با فهرست آغاز می شود و شماره های صحفات مسلسل نیست، بلکہ هر دفتر شماره های جداگان از شماره یک آغاز می شود. بهمین ترتیب دفتر پنجم با فهرست حقایق و تعلیم دفتر پنجم پیراہن یوسفی ترجمہ متنی معنوی با عنوان ذیل شروح شده است:

الف: صفحہ، ب: داستان، ج: حقایق به مقام حیرت، د: تعلیم دفتر پنجم و این در جمع درای پنج قصہ است.

دفتر پنجم به مقام حیرت از این بیت آغاز می شود:

شہ حسام الدین کہ نورِ انجم است طالبِ آغاز سفر پنجم است

ترجمہ اردو:

شہ حسام الدین کو نور، انجم کا ہے پانچوں دفتر کی بعث خوابیش رکھی

دفتر پنجم چنین یا یان می یابد:

ہین بجو تریاق فاروق ای غلام تاشوی فاروق دوران و السلام

ترجمہ اردو:

ڈھونڈہ تو تریاق فارسی اے غلام تابو فاروق رملن تو و السلام

دفتر پنجم با ابیات تتمہ پایان می یابد:

اٹھب خامہ کی روک اب تو لگام کہ کیا ہے تیرے را کب نے مقام

جاننا چاہتے ہیں وہ معقولات کو

ناکہ پوری شیش جھت کی سیر بو شش جھت سے پہونچے نفس ذات کو

س چھٹی اب تو جھت کو کر رقم

پانچوں دفتر کو اب کر تو تمام تا چھتے دفتر کا بو آغاز کام

بندہ آخرین بیت را به فارسی ترجمہ می کنم:

تو دفتر پنجم را تمام کن برای این کہ دفتر ششم را آغاز کنی این دفتر پنجم حاوی

است بر ۲۲۳ صفحہ.

دفتر ششم باز با همه عنوانین بالا که قبلاً متذکر شدم آغاز می‌شود. این دفتر به مقام فقر و فنا و از این بیت آغاز می‌شود:

ای حیاتِ دل حسام الدّین بسی میل می‌جوشد به قسمِ سادسی

ترجمہ اردو:

ای حیاتِ دل حسام الدّین سوا جوش اٹھتا ہے لکھو حصہ چھٹا

دفتر ششم در هشت داستان (حکایت) منقسم است.

دفتر ششم حاری است بر ۲۳۹ صفحہ و آخرین حکایت به عنوان «مثُل وصیت کردن آن شخص کہ سہ پسر داشت و وصیت کرد کہ میراث او را بے کامل ترین اولاد او دهدن». حکایت از ابن بیت آغاز می‌شود:

آن یکی شخصی بہ وقتِ مرگِ خویش گفتہ بُداندر وصیت پیش پیش

ترجمہ اردو:

وقت اپنے مرگ کے اس شخص نے بس وصیت میں کہا تھا قبل سے انجام دفتر ششم به عنوان تمثیل می باشد این تمثیل آغاز می‌شود:

آنچنان کہ گفت مادر بچہ را گر خیالی آیدت در شب فرا

ترجمہ اردو:

جیسے اک مادر نے بچے سے کہا جامِ گر خیال آنے تجھے شب میں بُرا

انجام تمثیل بہ این بیت است:

چون فتاد از روزنِ دل آفتاب ختم شد والله اعلم بالصواب

ترجمہ اردو:

دل کے وزن سے گیا جو آفتاب ختم یونی والله اعلم بالصواب

در آخر خاتمهٔ تصنیف پیراہن یوسفی از طرف جانب مصنف مذکور با این ایات

اردو شروع می‌شود:

شکر میں اسکے جھکا تو سر قلم کہ بوا عالم میں، نے سے تو علم

خاتمهٔ تصنیف به این بیت تمام می‌شود:

پڑھ درود اب مصطفیٰ پر مدام الصلوٰۃ و السّلام و الصلوٰۃ و السّلام

در حاشیہ صفحہ آخر یادداشتی به چنین عنوان ثبت است:

”الحمد لله به عنایت الھی و توجھ معنوی به استمداد و اخوی حافظ واحد نور خان ترجمة لفظی این مثنوی در ظرف چهار سال و شرح مثنوی جمعاً در هشت سال به تاریخ بست و نهم جمادی الثانی ۱۳۰۱ هجری از نبوی اختتام یافت. دولت ظاهری و باطنی حاصل شد و در آینده امیدوارِ خیر و برکت، نعمتِ دینی و دنیوی روزافزون شود“.

مترجم و شارح مثنوی در حاشیه شرح کرده است که:

۱. معنی از قلم وجود روحی و نعمت عظمی برای تعلیم است.

۲. واحد نور خان برادر من هست که در ترجمة مثنوی معنوی از ابتدای کار تا انتها مرا دستگیری کرده است و اگر مدد و کمک او شامل حالِ من نمی‌بود این کار به اتمام نمی‌رسید.

۳. من این مثنوی را از ابتدای انتها ترجمة لفظی انجام داده‌ام و این را از آغاز تا انجام رعایت کرده‌ام. در این ضمن ناظرین متوجه باشند که در رعایت ترجمة لفظی بنده چقدر زحمت کشیده‌ام.

۴. شکر ارزان شد این اشاره است در ضمن غیب‌گویی مولانا روم که بنده در دیباچہ خودم متذکر آن شده‌ام.

۵. تاریخ اتمام این ترجمة مثنوی «اعجیب و غریب» است بدین معنی که در سال ۱۲۹۷ هجری از راهِ ابجد و سالی ۱۳۰۱ هجری سال تکمیل این مثنوی است. یعنی در ۴ سال این شرح به تکمیل رسید. پس من معتقدم که ناظرین و شایقینِ محترم این مثنوی و ترجمة و شرح آن را به دعای خیر یاد می‌کنند و صلة آن همین است. آمين يا رب العالمين.

ایاتِ اردو که بالا درباره آن توضیحات داده شده است، اصل ایاتِ اردو به شرح

زیر است:

۱. شُکر میں اسکے جھکا تو سر قلم کہ بوا عالم میں نے سے تو علم
۲. نور واحد نے مدد کی بس مری بے وہ واحد نور ظاهر میں اخی
۳. ترجمہ لفظی کا جو پیرو بوا ضيق میں ہر وقت دل میرا رہا
۴. تب میں جانون کہ شُکر ارزاب ہوئی قافلہ مصری جو لا یا یوسفی

۵ بولا باتف کیا کہوں تھو سے حبیب

اسکی تاریخ ہے عجیب اور ہے غریب

پیراہنِ یوسفی کہ در اندازہ کوچک چاپ گردیده است به قرار زیر می باشد:
اندازہ: ۲۳×۱۴ سم. این ترجمہ و شرح در شش مجلد ہست. حدوداً همه جلد
دارای ۲۵۰ تا ۳۲۵ صفحہ است و در سال ۱۹۴۷ میلادی به اهتمام آقای بی بی. کپور
دبیر مطبع نولکشور چاپ شده است.

در عهد قدیم و تا حال رواج است که هر کتاب بالعلوم و کتاب‌های عربی، فارسی
و اردو بالخصوص دارای تقریظ می باشد. شرح مثنوی کہ بنام پیراہنِ یوسفی اینجا
معرفی می شود ہم دارای تقریظ است و تقریظ مفصل بہ زبان اردو بہ چنین عنوان ثبت
شده است:

تقریظ پیراہنِ یوسفی ترجمہ مثنوی معنوی مولوی چکیدہ خامہ سید جلال
صاحب اندرابی مصحح مطبع:

کو زلیخا کہ نقد دل دارد یوسفی جلوہ کرده در بازار

در این تقریظ آقای سید جلال بالواسطہ دربارہ ترجمہ مثنوی معنوی توصیف کرده
و مدعی شده است کہ این ترجمہ مولوی محمد یوسف علی شاہ یکی از بهترین
ترجمہ منظوم مثنوی مولانا است حتی دربارہ ترجمہ مثنوی درین توصیف و تعریف
اردو بیت دیگر از فارسی ہم اورده است: مپرس از ذوق گفتارم کہ ازلب خون چکید اینجا

زبان خود می کشد شمشیر و خود گردد شہید اینجا

همہ عبارات تقریظ مملک از استعارات و تشییهات کہ در نشر مایل به نظم نگاشته
شده است.

صاحب تقریظ یادآور شده است کہ عارف معارف حقیقت مولوی محمد یوسف
علی شاہ گلشن‌آبادی ساکنِ مالوہ در طول هشت سال موفق شده است کہ ترجمہ
منظوم با شرح اردو را تکمیل کرده است. نیز وی سعی عمده نموده است کہ هر بیت
مثنوی را در یک بیتِ کاملِ اردو نزاجمہ کند وی در ترجمہ خود دلاؤیزی نظم را از دست
نداشته است.

خود مترجم و شارح مذکور این کار خود را به نام دستنبوی شریعت، هادی طریقت، فجر حقیقت و آیینه عجیب معرفت یاد کرده است. مولوی یوسف علی شاه سعی بلیغ بر این نموده است که ترجمه و شرح او درین متن خوانان معروف و مشهور شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
برگال جامع علوم انسانی